

i øvrigt rettidigt indsendt. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt, at formalia (f.eks. frister for bestemte sagsbehandlingsskridt mv.) for så vidt er overholdt af kurator, hvis det alligevel efter en samlet bedømmelse må konstateres, at kurator ikke har fremmet boet behørigt, dvs. at kurator kunne og burde have behandlet boet hurtigere. Omvendt vil en enkeltstående mindre fristoverskridelse, som ikke har haft betydning for bobehandlingen, normalt ikke få betydning for kurators vederlag.

De foreslåede ændringer af konkurslovens § 110, stk. 1, og § 239 indebærer ikke blot, at skifteretten vil kunne foretage nedsættelser af vederlaget, hvis boet ikke fremmes behørigt, men også at skifteretten omvendt vil kunne tillægge det positiv virkning ved vederlagsfastsættelsen, hvis kurator har udført en særlig hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet. Skifteretten vil således, hvis bobehandlingen – herunder dennes hurtighed og effektivitet – er af en højere kvalitet, end det ud fra boets beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt kunne forventes, kunne tiltræde en vederlagsindstilling fra kurator, hvor vederlaget ligger noget højere eller efter omstændighederne meget højere end det, skifteretten ellers ville acceptere.

Det tidsforbrug, der skal oplyses i vederlagsindstillingen, er som ovenfor anført det antal timer, der er medgået til udførelsen af de egentlige, centrale opgaver i selve bobehandlingen. Det afgørende for vederlagsfastsættelsen er som nævnt den samlede vurdering af kvaliteten af det arbejde, som kurator har udført (eller har ladet udføre) i forbindelse med bobehandlingen, og det er således i sig selv uden betydning for vederlagets størrelse, om kurator har delegeret opgaver til en advokatfuldmægtig eller advokatsekretær eller ej. Kurator kan således ikke opnå et højere vederlag alene ved at undlade at delegere og i stedet udføre samtlige opgaver selv, og omvendt kan kurators vederlag ikke nedsættes, blot fordi kurator har valgt at delegere f.eks. udfærdigelsen af boregnskabet til en advokatsekretær.

Det bemærkes, at § 239 også gælder for vederlæggelse af skifterettens medhjælper og tilsyn, som derfor også i vederlagsindstillinger skal redegøre for tidsforbrug mv.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. *stk. 1*.

De nye regler vil i givet fald også finde anvendelse på den fortsatte behandling af konkursboer, hvor konkursdekretet er afsagt inden lovens ikrafttræden. Dette betyder navnlig, at den foreslåede fremhævelse af kurators ansvar for at fremme bobehandlingen mest muligt og skifterettens nye skærpede tilsynsrolle i forhold til at påse, at kurator lever op til dette ansvar, også får virkning for den resterende del af en bobehandling, der er påbegyndt inden lovens ikrafttræden. Endvidere skal materiale, der udarbejdes efter konkurslovens § 125, stk. 1-3, sendes til skifteretten i overensstemmelse med de foreslåede ændringer (lovforslagets § 1, nr. 2-5), hvis materialet sendes efter, at loven er trådt i kraft. Redegørelser efter konkurslovens § 125, stk. 2 og 3, og vederlagsindstillinger efter konkurslovens § 239, stk. 1, der sendes efter lovens ikrafttræden, skal ligeledes leve op til de indholdsmæssige krav, som de foreslåede ændringer af disse bestemmelser (lovforslagets § 1, nr. 4, nr. 6 og 15) indebærer. I en overgangsperiode vil det dog muligvis kunne være vanskeligt for kurator fuldt ud at leve op til de nye krav om at redegøre for tidsforbrug mv. i forhold til opgaver, der er udført inden lovens ikrafttræden, og det forudsættes derfor, at skifteretten efter omstændighederne accepterer, at enkelte redegørelser og vederlagsindstillinger på dette punkt ikke fuldt ud lever op til de nye krav.

For så vidt angår den foreslåede afkortning af fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 9), bemærkes, at denne frist regnes fra bekendtgørelsen om konkurs, jf. konkurslovens § 109, og skal oplyses i denne bekendtgørelse. Den foreslåede afkortning af fristen vil derfor alene have virkning i konkursboer, hvor bekendtgørelsen om konkurs endnu ikke har fundet sted på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede afkortning af fristen i konkurslovens § 133, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11), ikke har virkning for den, der ønsker at anlægge sag ved skifteretten, fordi vedkommende ikke kan anerkende kurators indstilling om kravets anerkendelse, hvis det møde, hvori indstillingen forelå, er afholdt før lovens ikrafttræden. I så fald gælder den hidtidige 3-måneders frist for sagsanlæg jf. den gældende bestemmelse i § 133, stk. 1.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed.